



పంపకము

శ్రీ పూడి పెద్ది పాపారావు.

రామం కవరు విప్పి ఉత్తరం చదువుతాడు.

“అన్నయ్యా!”

ఇదివరకు నీకు రెండుమూడు ఉత్తరాలు రాసేను. అమ్మ నా దగ్గర ఉండవలసిన నాలుగు నెలలూ అయిపోయాయి. ఇప్పుడు నీవంతు వచ్చినది. అప్పుడే నీ మరదలు కన్ను బుస్సుమంటోంది. ఒక వేళ నీవు యేకారణం చేత నై నా రాలేక పోయినట్లు అయితే పది రూపాయలు పంపించుతే అమ్మని తీసుక వచ్చి దిగపెడతాను.

ఇట్లు
నీ తమ్ముడు
బుచ్చి.

బాగుంది. నా పెళ్లం నాకే వండి పెట్టడం అపరూపంగా ఉంటే ఈ కుప్పరోగ ముండని దీ పెడతానంటాడేమిటి, పది రూపాయలు పంపించాలట. దానిని భరించడమే కాకుండా పది రూపాయలు కూడా దండుగ. ఏం. ఆమాత్రం ఇంకో నాలుగు నెలలపాటు తల్లిని పోషిస్తే తప్పా. వెధవ. అని నేనో ప్రాచారం చాలక ఆదారి వెధవని అయి పోయి పెళ్లం చేతుల్లో కీలుబొమ్మ అయి పోయేను కాని వాడూనా? అప్పుడే మరదలు తొందర పెడుతుండటం. నా తల్లికి చాకిరీ చేస్తే చెయ్యిలేకపోతే పో అని కూకలు వెయ్యకూడదు అని అనుకుంటూ తమ్ముడికి ఉత్తరం వ్రాస్తాడు.

3

బుచ్చి కాఫీ నీళ్లు త్రాగి, జెంబుకానా సిగరెట్లు కాలుస్తూ ఉంటే పోస్టుమేను కవరు పట్టు కొచ్చి యిస్తాడు. కవరు చించి ఉత్తరం చదవడం ప్రారంభిస్తాడు: చిరంజీవి బుచ్చికి—

నీవు వ్రాసిన ఉత్తరం అంది నది. ఇప్పు టిలో అమ్మను తీసుకు వెళ్లలేను. మీ వది నకు ఒంట్లో ఏమీ బాగులేదు. స్వయం పాకం చేసుకొంటున్నాను. ఇప్పుడు నావంతు వచ్చింది. కాని కష్టం రావడము చేత నేను తీసుకు వెళ్లలేను. అంచేత మరి నాలుగు నెలలపాటు మీ యింట్లోనే ఆట్టే పెట్టు కున్నా సరే లేక మీ చిన్నన్నయ్య దగ్గరకి దిగపెట్టేసినాసరే.

ఇట్లు
రామం.

చాలా బాగుంది. ఒదిగి ఒంట్లో బాగుం డడము లేదట. నెలకి నూటయాభై రూపాయలు ఇస్తారు కదా వంటమనిషిని పెట్టుకో కూడదు. నేను ఏదో అచ్చి ఉన్నట్లు ఇంకో నాలుగు నెలలు ఉంచాలట. పిళినిగొట్టు. ఇప్పుటికే కడుపు నిండిపోయింది చీవాట్ల తోటి. ఇంకో నాలుగు నెలలంటే మా ఆవిడ పుట్టింటికి మూట మళ్ళీ కడుతుంది. అమ్మయ్యా! మా ఆవిడ లేక పోతే నా బ్రతుకెందుకు. సరే చిన్నన్నయ్యకి రాసి చూస్తా. వాడూ వీడిలాటి కనాయివాడు అయితే ఈ ముండని తీసుకెళ్లి వీధులో పారేసాను కాని యిక యింటిలో ఉంచను.

3

నారాయణమూర్తి (బుచ్చి చిన్నన్నయ్య) ఒక ముతకగుడ్డ కట్టుకొని సులక మంచంమీద కూర్చొని ఉంటాడు. చేతులో బుచ్చి రాసిన ఉత్తరం ఉంది. ఆతని భార్య పెద్దా పురం పట్టుచీర, జంఫరు, జంపరు జాకెట్లు ఊరి ఇవన్ని ఎంత కని చెప్పడం. ఇప్పటి కాలం వూర్తి వేపంతో ఆ పక్కనే ఉన్న పందిరి మంచంమీద కూర్చుంటుంది.

ఏమిటా కాగితము?

ఏముంది. మా తమ్ముడు రాసిన ఉత్తరం. మళ్ళా ఆ శని గొట్టుముండని పంపిస్తాడట.

మీ అమ్మనా?

ఆ. అవును.

సరే. యికనేం. వెట్టి కుదిరింది రోకలి తలకి మట్టమన్నాట్ట. ఇంకా మొన్ననే పిళా చాన్ని మెల్లిగా ఒదలుగొట్టుకుంటే మళ్ళా నా పీకలమీదకే మీ ఆన్నయ్యకి ఏమిటొచ్చింది. ఇప్పుడు ఆతని వంతు కాబోలు?

అవును, వదిగి సుక్రీగా ఉండటం. అంచేత అమ్మని బుచ్చిగాడిదగ్గరే ఉండ నివ్వ మన్నాట్ట. లేకపోతే మన యింటికి ఫంప మన్నాట్ట. ఆబ్బా పాపము. ఏమి చవకగా ఉంది నాయిల్లు. వీళ్ల బాబుగారి డబ్బు ఏమేనా దాచపెట్టేడా ఏమిటి? ఇప్పుడుంటే ఇంకో నాలుగు నెలలు మీ తమ్ముడే ఉంచు కోవడము మానేసి యిక్కడికి తీసుకురమ్మ నడము సబువేమిటి? అంతకంతకి ముదురు పోందే పాకము. అయితే మీ ఉద్దేశము ఏమిటి?

ఉద్దేశానికి ఏముంది. నీవు దుద్దులు కొన మంటున్నాయె. ఎలా లేదనా నాలుగు అయిదు వందలు అవుతుంది. డబ్బు సర్దవద్దా? డబ్బు సర్దతే మాత్రం చాకిరీ ఎవరు చేస్తారు కుప్పరోగపు వానికి? మీరుమాత్రం నంగిరితనము వోడక “నేను తీసుకు వెళ్లను. ఆట్టే ఆవిషయమయి రాస్తే మళ్ళా నావంతు వచ్చినప్పుడు కూడా సున్న చుట్టేస్తాను” అని నిర్మాగ మాటంగా రాయండి. మీరు వ్రాయలేకపోతే నే గొస్తాను తెండి.

ఎందుకులే నే గొస్తాను. ఆ మాత్రం మొగాడిని కానా?

4

బుచ్చి వాళ్ల అమ్మ ఉన్న పాకలోకి వస్తాడు. ఆ పాకలో శూన్య రళ్ళికి గాలికి కొడువలేదు. వర్షం పడ్డది అంటే ఆవుల పాకకన్న ఆర్ధాన్నం అయిపోతుంది. ఈ పాకలో సగం తెగిపోయిన నులక మంచం మీద వాళ్ల అమ్మ పడుకొని ఉంటుంది. ఆమ్మ, అప్పుడే నీవు నాద్గిర ఉండవలసిన నాలుగునెలలు అయిపోయాయి. పెద్దన్న య్యకి చిన్నన్నయ్యకి రాస్తే వాళ్లు తీసుకు వెళ్లలేమని రాసారు. మరి నేను పోషించ లేను. నీ యివ్వవచ్చిన చోటికి వెళ్లు.”

‘అయ్యో! నాయనా, నేను యిలాగా—’ అని ఏమో అంటూ ఉంటే బుచ్చి వెళ్ళి పోయాడు.

ఆవేళ మెయిలలోనే కనకందిగి తన అన్న గారి యింటికి (బుచ్చి యింటికి) ఒస్తూ ఉంటుంది. అది చూచి అంతవరకూ సినిమా స్టూరులాగ తయారయి డాబామీద పచారు చెస్తూ ఉన్న మనిషి మంచంమీద ఏ వారం గోజాలనుంచో లంఖణాలు చేసిన మనిషివలె పడక వేసేసింది. కనకం ఇంట్లోకి వచ్చి ఆమెను పలుకరించింది. సంగతి అంతా పసి కట్టింది. “వదినా మళ్ళా మెయిలలో నేను తీరుపతి వెళ్ళాలి. అమ్మని కూడా తీసుకు వెళ్తాను” అంది. ఈ ఘటం ఎప్పుడు వరులుతుండా అని చూస్తూ ఉండేమో “అయ్యో నీమాటకు అడ్డు ఉండా. పాపం భోజనము చెయ్యలేదు కబోను. మీ అన్న

గారు హోటలులో భోంచేసి ఆఫీసుకు వెళ్లి పోయారు. వండుతాను భోంచేసి వెళుతువు గాని ఉండు” అని లేవబోయింది. ఆ బయ్యే, ఎందుకు వదినా, మళ్ళా రైలుకి త్రైము అయిపోతుంది. వస్తాను దయ ఉంచు అని కారు మాట్లాడి అందులో వాళ్ల అమ్మని ఎక్కించి ప్రయాణమయింది.

గ

కనకం వాళ్ల అమ్మని ఎన్ని మాటలు రమ్మనా వెల్లింది కాదు. అంచేత కనకంతో వెళ్ళడం తల్లికి యివ్వం లేదు గాని అక్కడ ఉంటే తిండి ఉండదు. ఏమయినా ప్రాణం అంటే తీసి. కనకం తల్లిని ఇంటికి తీసుకెళ్లి ఎంతో శ్రద్ధగా చాకిరీ చేసి మంచి మందులు ఇప్పించి జబ్బు కుదిరేట్టు చేసింది. జబ్బు కుదిరింది అని తెలియగానే “అమ్మని చూడాలని చాలా యిదిగా ఉంది. అంచేత తీసుకు వెళ్తాను అంటూ ముగ్గురు అన్నదమ్ములు పరుగెట్టుకొని వచ్చేరు.

“వీరు మళ్ళా ఏ మొగము పెట్టుకొని యిక్కడికి వచ్చారు. అప్పుడు పోషించడానికి పనికిరాని తల్లి యిప్పుడు చాకిరీ చెయ్యటానికి పనికి వచ్చిందా? మీకు సిగ్గులేదు. మీరు ఈవిడ అవసానకాలంలో పోషిస్తారని చెప్పి నాన్న యావదాస్తే మీ ముగ్గురి మొహాన్ని తగులబెడితే ఆడబ్బు పుచ్చుకొని మీ భార్యలను సానివెధవల వలె తయారు చేసేరే. నాలుగు నెలలు అయిపోగానే

ఒక్క గోజైనా భరించలేకపోయా వారే. పుత్రులట. రాక్షసులు. బ్రతికి ఉన్నప్పుడు అన్నం చచ్చిన తరువాత తద్దినం పెట్టక పోయిన తరువాత కొడుకులెందుకు. పాపము! తొమ్మిది నెలలు మోసి అబ్బా ప్రసవ సమయమున తల్లి పడే బాధ మీకు ఏమి తెలుసు! ఆమె బిడ్డని మాడగానే అంత బాధ మరచిపోయి అనంద భాషాలు రాలుస్తుందే. అప్పుడప్పుడు తల్లి చావుకు బిడ్డలే కారకు లవుతారే. కొందరు తల్లులు ప్రసవ సమయమున ప్రాణాలు విడుస్తారే. బిడ్డ కొరకు ప్రాణము నయినా త్యజించు తల్లి మికంటికి అంత సుఖవుగా ఉన్నదా? పెళ్లాల చెప్పు చేతలలో నుండి, తల్లి, తండ్రి వేదేల గర్భస్వము మరచి వారు చెప్పినట్లు నడచుకుంటారు. తల్లియొక్క విలువ ఆమె ఉన్నన్నాళ్లు తెలియదు. తల్లి లేక పోగానే ఆమె కొంత తెలుస్తుంది. తండ్రి యొక్క ఆస్తి పంచుకొనుటకేనా మీ శ్రద్ధ. అతి వృష్టి లేక అనావృష్టి. వ్యా అంటే ఒకటే భార్య మొహం. ఆమె చేతుల్లో కీలుబొమ్మ అయి పోవడం. లేకపోతే ఆమెను అడ్డుకట్టలు పెట్టి ఆమె ప్రాణాలు తీసుడం.” అని కనకం వారికి బుద్ధి చెప్పి తల్లినిమాత్రము పంపనని నిర్మొగ మాటముగా చెప్పేసింది.

ఆహా ఎప్పటికయినా తల్లియందు కృతజ్ఞత చూపే వాళ్లు స్త్రీలేకదా!

వాస్తవే ఖాశాస్త్రము

విశదముగా తెలియగల 300 చిత్రములతో గూడి శ్రీలు బాలరు సైతము చదువుట కనుకూలించు లేట తెల్లంమగు నాంధ్ర చవనరూపముగు నీగ్రంథముచేత ఆయుస్సు వివాహలాభము, గుణము, శక్తి, బుద్ధి అదృష్టము, సంతానము లౌకిక నుఖము వ్యాజ్యము. శక్తి విశ్వర్యము, గండము, జయము, వ్యాధి, ఋణము, అపాయము మోసము, జ్ఞానము, దుఃఖము, కార్యసిద్ధి, దయ మరణము మొదలగు సనేక విషయములను నులభముగా దెలిసికొన వచ్చును. ఇంకను, విధిపైరణము, జీవిత రహస్యములను తెలియజేయుటకై గల్ల సాధనంబు లన్నింటి లోను యిది యగ్రస్థానంబును వహించియున్నది. భూత భవిష్య ద్వర్తమానంబులని చెప్పబడు త్రికాల వృత్తాంతంబులను దెలియుటకు ఈ గ్రంథము కల్పవృక్షము వంటిదని దీని నామూలాగ్రము ఒక్కమారు చదువువారే చెప్ప సాహ సింతురనుట నెంతయు సందియంబు లేదు.

దీని కల 2-0-0.



సాకారుపేట,

ఆనందపోధిని ఆఫీసు.

మదరాసు.